

HET KOMPAS KIJKT BINNEN IN ... EEN RIJTJESHUIS IN DE JAN STEENSTRAAT

'Je leeft uit een kurf zonder zurg'

Door Margreet Strijker

Cees Mostert 'young at heart' is te lezen op het naambordje op de voordeur in de Jan Steenstraat. 'De koffie staat klaar' laat een stickertje er schuin onder weten. Als je de woonkamer binnenkomt, ruik je inderdaad gelijk verse koffie en kom je terecht in een wonderlijke mengelmoes van eiken meubels uit de tijd van vader en moeder Mostert en de getuigen van de muziek, biljart- en schrijfpassies

van Cees: instrumenten, beeldjes, boeken, biljart trofeeën, lp-hoezen en dvd's en cd's. Een originele jukebox uit 1971, naast een gashaard die waarschijnlijk net iets ouder is. Een beeldje van Carmiggelt onder een neonreclame in de vorm van een gitaar.

Originele staat...

„Eigenlijk is het huis nog helemaal in de originele staat", vertelt Cees (56) die er al vanaf zijn geboorte woont. Hij deelt het met valkparkieten Coco en Guusje. „Alleen zijn de originele schuifdeuren met glas in lood ooit gebruikt voor de bouw van een schuurtje. En in 1985 is er een badkamertje gemaakt in een kast op de eerste etage."

Cees gebruikt niet voor niks verkleinwoorden. Het mag in de huidige tijd verwondering wekken, dat er in deze kleine arbeiderswoning een gezin van acht personen gewoond heeft. Vader Arie en moeder Cor Mostert-Adriaanse met hun zes zoons: Leen, Arie, Henk, Piet,

Cees en Klaas. De rijtjeshuizen werden in 1938 opgeleverd. Het gezin Mostert, dat toen nog uit vier personen bestond, huurde het vanaf halverwege de jaren '40. Rond 1970 kwam de familie voor de keus te staan: verhuizen of kopen. „Als ik me goed herinner voor rond de 13.000 gulden, maar mijn ouders hadden dat geld niet. De oudste broers sprongen bij. Later werd er een constructie bedacht waardoor het huis

langzamerhand helemaal eigendom werd van de kinderen. In 1988 heb ik mijn broers uitgekocht en sindsdien is het huis mijn eigendom."

Cees bewaart mooie herinneringen aan de jaren met het hele gezin in de Jan Steenstraat. „Ik kom uit een fijne familie. Moeder was heel klein, maar wat ze zei gebeurde wel. Vader was een goedge, maar driftige man. Hij had het altijd goed met moeder voor. In het begin wilde ze geen wasmachine, maar hij zette toch door. En toen ze er eenmaal aan gewend was mocht niemand meer aan 'haar' wasmachine komen. En zo ging het ook met de stofzuiger en andere nieuwe dingen waar ze eerst bang voor was. Moeder was diep gelovig. Vader heeft zich later van het instituut kerk afgekeerd. Maar hij belemmerde haar niet in haar geloof. Zelfs de ouderlingen bleven welkom."

Uitstapjes...

...
Waar Cees ook goede herinneringen aan heeft zijn de uitstapjes met zijn oudere broers. „De eerste jaren moesten ze vaak op Klaas en mij passen: die hebben heel wat luiers verschoond. Later namen ze ons mee naar Madurodam of Scheveningen. Een wereldreis was dat."

Vader en moeder maar helaas ook broers Leen en Henk zijn overleden. „Leen is maar 24 geworden. Vader en Henk zijn drie maanden na elkaar in 1991 gestorven. Dat was een triest jaar. Moeder overleed in 1999 op 84-jarige leeftijd. Heel gezellig waren die acht jaar dat moeder en ik samen waren. Ik kon doen en laten wat ik wilde. “Je leeft uit een kurf zonder

zurg" zei moeder en dat was ook zo. Ze heeft me al die jaren verzorgd, maar het laatste half jaar zorgde ik voor haar. Ze wilde haar kamertje niet meer uit komen. Hoewel het februari was, stookte ze het er met een elektrisch kacheltje op tot 30 graden."

Cees heeft nooit de behoefte gehad op zichzelf te gaan wonen. „Ik had wel relaties maar die waren nooit blijvend." Dat is nu duidelijk anders. Op verschillende plaatsen in huis hangen en staan foto's van de in Roosendaal wonende Els. Op de slaapkamer prijkt ze naast een door Cees zelf geschilderde roos, die een link heeft met oma Mostert. „Twee rozen naast elkaar", aldus Cees. Ook moeder Mostert had blijkbaar iets met rozen, want op de trappen en overloop ligt gebloemde vloerbedekking.

'Wall of Fame'...

Hetgeen gek genoeg niet detoneert met de 'Wall of Fame' die Cees creëerde rond de trap. Er hangen foto's van onder andere Neil Young, Cat Stevens, Linda Ronstadt en Alannah Myles met daartussen een gitaarspelende langharige Cees in zijn jonge jaren en een door Cuddy Bothelo getekend portret van Jimmy Hendrix. Doosjes van Neil Young dvd's en een pronte foto van Tatjana maken de gallery compleet.

Eldorado...

Wie de tweede rozentrap beklimt komt terecht in Cees zijn 'Eldorado'. Het kleine zoldertje, waar vroeger de oudste broers sliepen, is ordelijk volgestouwd met een uitgebreide muziek-collectie. „Alle genres van Rolling Stones tot Neil Young. Muziek is de leidraad in mijn leven." Op de schuine wanden veel

bijzondere aanplakbiljetten. Jan pak de Leuning (de Sliedrechtse band waarmee Cees het door hem geschreven nummer 'Easy Chair' op cd zette) misstaat niet naast een originele Bonkelaar-poster uit 1975 waarop aangekondigd wordt dat Oasis er optreedt. Een andere affiche vertelt dat in 1984 Flairck in het Sliedrechtse theater stond. „Mijn broer Piet is een aantal jaren werkzaam geweest in de Bonkelaar, waaronder een

periode als directeur. Hoewel Mijn moeder helemaal niks van muziek moest hebben, stamt deze zolder al uit de tijd dat zij nog leefde. Hier en op mijn eigen kamer mocht het wel."

Carmiggelt onder neongitaar ...

Het opklap- en het eenpersoonsbed in het voormalige jongenskamertje van Cees en Klaas hebben plaats gemaakt voor een computerbureau, een tweede jukebox, een orgeltje, een oude radio en een 'Wall of Neil Young'. Overall in huis kom je gitaren tegen, maar het allereerste (12-snarige) exemplaar van Cees pronkt in deze 'Broken String Studio'. „Hier schrijf ik mijn eigen Carmiggeltachtige stukjes en doe ik van alles met muziek. Ik zou zo een uur kunnen vertellen over alleen al deze muur met herinneringen."

Een geschilderd portret van vader en moeder Mostert, borduurwerkjes van een 80-jarige buurvrouw en kunstzinnige uitingen van Cees zelf hangen tussen vinyl singletjes, herinneringsbordjes en biljarttrofeeën. Zelfs een ingelijst Kompas-artikel over zijn biljartpassie heeft deze

'Wall of Memories' gehaald. En dat is wat de sfeer in huize Mostert bepaalt: herinneringen en muziek.

Bron: Het Kompas

Tekst Margreet Stijker